

Δράση: Επιμόρφωση εκπαιδευτικών και μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας
Υποδράση: Ενδοσχολική Επιμόρφωση, Επιστ.υπεύθυνη: Μαρία Λιακοπούλου

Σχέσεις εκπαιδευτικού-μαθητή: Βοηθητικές και μη βοηθητικές αλληλεπιδράσεις στο πολυπολιτισμικό σχολείο

19 & 20 Ιανουαρίου 2013
9.30-14.30

4^ο Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης

**Σχέσεις εκπαιδευτικού – μαθητή:
Βοηθητικές και μη βοηθητικές αλληλεπιδράσεις στο πολυπολιτισμικό σχολείο**

*Κωνσταντίνα Διαμαντίδου, Κλινική ψυχολόγος, Διδάκτωρ Α.Π.Θ.
diamadin@otenet.gr*

Πρώτη ενότητα

Στην εισήγηση αυτή παρουσιάζονται οι ψυχολογικοί παράγοντες που μεσολαβούν στην ανάπτυξη της σχέσης μεταξύ εκπαιδευτικού και μαθητή. Η μάθηση και η διδασκαλία προσεγγίζονται ως μια σχέση επικοινωνίας και αλληλεπίδρασης που αναπόφευκτα περιλαμβάνει την προσωπική εμπλοκή τόσο του δασκάλου όσο και του μαθητή. Αυτό σημαίνει ότι καθένα από τα πρόσωπα που συμμετέχουν στην εμπειρία αυτή, βιώνουν τη σχέση τους με τον άλλο και τη σχέση τους με τη μάθηση με βάση τις προσωπικές ανάγκες και τα προσωπικά τους όρια. Η δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης αποδοχής και ασφάλειας στην παιδαγωγική σχέση προβάλλεται ως ένας παράγοντας, που μπορεί να συμβάλλει στο να αναπτυχθούν εμπειρίες θετικής αυτοεκτίμησης και προσωπικής ενθάρρυνσης στο μαθητή, που στη συνέχεια μπορούν να τροφοδοτήσουν το ενδιαφέρον του για περισσότερη εμπλοκή και συμμετοχή. Παράλληλα γίνεται προσπάθεια να αναδειχθούν οι παράμετροι της δυναμικής της σχέσης και της αλληλεπίδρασης ανάμεσα στον μαθητή και στον εκπαιδευτικό. Ειδικότερα, αναλύονται οι προσδοκίες και οι φόβοι που αναπτύσσουν τόσο οι μαθητές όσο και οι εκπαιδευτικοί για το ρόλο τους και την έκβαση της σχέσης τους: έρευνες έχουν δείξει ότι συνήθως οι μαθητές προσδοκούν από το δάσκαλο να λειτουργεί ως πηγή γνώσης και σοφίας, να έχει έναν ρόλο προσφοράς και συμπαράστασης, να μπορεί να είναι αντικείμενο θαυμασμού ή φοβούνται μήπως έχει έναν ρόλο δικαστή και μία θέση εξουσίας. Επίσης έχει φανεί ότι οι εκπαιδευτικοί συνήθως προσδοκούν να είναι σε μια θέση που θα μπορούν να μεταδώσουν γνώση και ικανότητες επίτευξης, να προωθήσουν την προσωπική ανάπτυξη και να έχουν μία φιλική στάση προς τους μαθητές, ενώ φοβούνται την απώλεια ελέγχου, την εχθρότητα και την κριτική. Ως εκ τούτου γίνεται φανερό ότι στη σχέση εκπαιδευτικού μαθητή διαμείβονται συναισθήματα που δεν προκαλούνται πάντα άμεσα από την τρέχουσα πραγματικότητα, αλλά το κάθε πρόσωπο εισέρχεται στη σχέση με συναισθήματα που συνδέονται με την προσωπικότητα του και τις εμπειρίες μάθησης που έχει ήδη αποκτήσει, και επηρεάζουν την αλληλεπίδραση που θα αναπτύξουν στο εδώ και τώρα. Η προσοχή, η παρατηρητικότητα, η δεκτικότητα, η αποδοχή, ο αναστοχασμός γύρω από την εμπειρία της σχέσης έχουν αποδειχθεί ως βοηθητικές αλληλεπιδράσεις στην εκπαιδευτική σχέση, ενώ η έλλειψη προσοχής, η υπερβολική ανοχή, οι αντιδράσεις και η άσκηση πίεσης ως μη βοηθητικές.

Δεύτερη ενότητα

Στην ενότητα αυτή θα παρουσιαστούν το πλαίσιο και η αρχές της κατευθυντικής και μη-κατευθυντικής επικοινωνίας, δίνοντας έμφαση στις αρχές της ενεργητικής ακρόασης και τους σκοπούς που καλύπτει. Η ενεργητική ακρόαση παρουσιάζεται ως μία μέθοδος

επικοινωνίας και μη-κατευθυντικής συνέντευξης, που εφαρμόζεται είτε σε ομαδικό είτε σε διαπροσωπικό πλαίσιο, και έχει στόχο την ενίσχυση και τη διευκόλυνση της προσωπικής επαφής, καθώς συμβάλλει στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης, στη σαφέστερη κατανόηση του ομιλητή και στην επίλυση και διαχείριση των συγκρούσεων. Η μέθοδος αυτή προέρχεται από το χώρο της συμβουλευτικής ψυχολογίας και χρησιμοποιείται πλέον ευρέως, όχι μόνο στη συμβουλευτική αλλά επίσης και στην εκπαίδευση. Περιλαμβάνει δεξιότητες λεκτικές και μη λεκτικές και επικεντρώνεται εξίσου στον τρόπο που ακούει κάποιος τον συνομιλητή, στον τρόπο που προσπαθεί να τον κατανοήσει, αλλά και στον τρόπο που απευθύνεται, εκφράζεται προς αυτόν.

Οι βασικές αρχές της που είναι η προσοχή και παρατηρητικότητα, η γνησιότητα, η αποδοχή άνευ όρων και η ενσυναίσθηση, θα αποτελέσουν το στόχο των βιωματικών ασκήσεων του σεμιναρίου. Οι αρχές και δεξιότητες της ενεργητικής ακρόασης θεωρούνται ότι συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη θετικών αλληλεπιδράσεων στο σχολικό πλαίσιο, προωθώντας ένα κλίμα συνεργασίας, αλληλοσεβασμού, εμπιστοσύνης και αναγνώρισης των ορίων

Βιβλιογραφία

- Μ. Μαλικιώση – Λοϊζου , Η συμβουλευτική Ψυχολογία στην εκπαίδευση, από τη θεωρία στην πράξη, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
- Ι. Σάλτζμπεργκ κ.α., Η συναισθηματική εμπειρία της μάθησης και της διδασκαλίας, Εκδ. Καστανιώτη, 1996.
- Ε. Dowling & Ε. Osborn, Η οικογένεια και το σχολείο, Εκδ. Gutenberg, 2001.
- Μ. Hebert, Ψυχολογικά προβλήματα παιδικής και εφηβικής ηλικίας, Εκδ. Ελληνικά Γράμματα, 1992
- Ι. Κούρος (Επιμέλεια), Ψυχολογικά θέματα παιδιών και εφήβων» Τόμος 1 και 2, Εκδ. Ελληνικά Γράμματα, 1993
- Α. Molnar & Β. Lindquist, Προβλήματα συμπεριφοράς στο σχολείο (οικοσυστημική προσέγγιση), Εκδ. Ελληνικά γράμματα, 1993
- Κοσμόπουλος Α. & Μουλαλούδης Γ. (2003). Ο Carl Rogers και η προσωποκεντρική του θεωρία για την ψυχοθεραπεία και την εκπαίδευση. Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα.
- Rogers, C. (1991). Ομάδες συνάντησης. Αθήνα, Δίοδος.
- Ivey, I. & Gluckstern, N. (1996). Συμβουλευτική: Βασικές δεξιότητες επιρροής, (Επιμέλεια Μ. Μαλικιώση-Λοϊζου). Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα.
- Ivey, I., Gluckstern, N. & Bradford Ivey, M. (1996). Συμβουλευτική μέθοδος πρακτικής προσέγγισης, (Επιμέλεια Μ. Μαλικιώση-Λοϊζου). Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα.